

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

25 oktober 2000

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Tuur Van Wallendael, Cis Schepens en
Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans –**

**houdende wijziging van sommige bepalingen inzake de regionale omroepen
in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 25 januari 1995**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Frans De Cock**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

de heer Joachim Coens, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Freddy Sarens ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

304 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

De commissie voor Cultuur, Media en Sport besprak op woensdag 18 oktober 2000 het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael, Cis Schepens en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen inzake de regionale omroepen in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Het voorstel van decreet werd met 10 stemmen tegen 2 goedgekeurd.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Inleidende uiteenzetting door de heer Cis Schepens, één van de indieners van het voorstel van decreet

De heer Cis Schepens verklaart dat het de bedoeling is met dit voorstel van decreet een aantal aanpassingen in de gecoördineerde mediadecreten door te voeren om de taken van de regionale televisieomroepen te vergemakkelijken. In de praktijk werken trouwens vele regionale omroepen reeds in de richting die met deze decreetswijzigingen wordt nagestreefd.

Zo vervalt het aantal uitzendingen per jaar, vastgesteld op 300. Op die manier kan via reclame ook ingespeeld worden op evoluties in de markt. Nu kan dat niet voldoende omdat er soms geen reclame kan uitgezonden worden vermits er geen vraag naar is. Op sommige tijdstippen als er wel veel vraag naar reclame is, wordt men geblokkeerd door de 20%-grens vastgelegd in de mediadecreten. Deze regelgeving was eertijds geconcipieerd om de nationale omroepen te beschermen. Er was de onterechte vrees dat de regionale omroepen de nationale omroepen concurrentie aandeden. De regionale omroepen hebben bewezen dat ze voldoende volwassen zijn en dat de mogelijkheden die door dit voorstel van decreet geboden zullen worden, goed zullen ingevuld worden.

De indiener verwijst naar verklaringen van de mediaminister omtrent de problematiek van de leefbaarheid van regionale televisie. Dit voorstel van decreet wil daaromtrent voor een deel een antwoord geven.

De heer Cis Schepens is van oordeel dat met dit voorstel van decreet ook een aanzet wordt gegeven

in de te voeren discussie omtrent de plaats van regionale omroepen in het medialandschap.

De indiener vreest alleen dat door meer uitzendingen toe te staan sommige mensen een gat in de markt zullen zien en zullen pogen meer reclame te slijten aan de regionale televisieomroepen waardoor deze omroepen verplicht worden meer televisie te brengen. Dat zal uiteindelijk de leefbaarheid van de omroepen niet ten goede komen.

B. Standpunt van de Vlaamse regering : toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

De heer Dirk Van Mechelen verklaart dat dit voorstel van decreet op vrijdag 13 oktober jl. werd voorgelegd aan de Vlaamse regering. De regering kan zich akkoord verklaren met dit voorstel.

De minister is van oordeel dat dit belangrijk voorstel van decreet nieuwe kansen inhoudt voor het medium regionale televisie. De meeste fracties hadden vertrouwen in dit medium dat een zeer hoge penetratiegraad heeft (ongeveer 50%). Hij is eveneens van oordeel dat alles moet gedaan worden om de leefbaarheid van regionale televisie op lange termijn te bestendigen. Dit vergt een diepgaand onderzoek om te bekijken in welke mate de overheid extra stimulansen moet bieden aan de regionale omroepen. Maar evenzeer op zeer korte termijn moeten er een aantal decretale aanpassingen gebeuren om een aantal dynamische omroepen de mogelijkheid te bieden nieuwe initiatieven te ondernemen. Zo is het duidelijk dat de fameuze 300-urengrens daartoe een duidelijke barrière betekende. Dit betekent concreet dat men minder dan één uur televisie per dag mocht maken. Daardoor zijn een aantal liveprogramma's quasi onmogelijk. Recent zijn er pogingen van regionale omroepen om in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen politieke debatten te organiseren. Men wenst eveneens rechtstreekse uitzendingen te verzorgen van bepaalde sportieve, sociale en culturele evenementen. De minister verklaart dat hij ook op de hoogte is van onderhandelingen tussen de federale minister van Justitie en regionale televisiestations om opsporingsprogramma's te verzorgen. Deze zaken zijn echter slechts mogelijk als de 300-urengrens wegvalt.

De minister besluit dat hij daarom resoluut dit voorstel van decreet ondersteunt. Maar dit is slechts een eerste stap in het debat ten gronde over

de toekomst en de economische leefbaarheid van dit medium.

C. Bespreking : tussenkomsten van de leden en de minister

De heer Carl Decaluwe stelt vast dat iedereen het medium regionale televisie steunt. Hijzelf was als één van de bezielers van regionale West-Vlaamse televisie (WTV) één van de pioniers van het medium regionale televisie.

Bij een evaluatie van het regeringswerk en verklaringen i.v.m. de problematiek van de regionale televisie – de beleidsnota van de minister – enerzijds en anderzijds dit voorstel van decreet, stelt de heer Carl Decaluwe vast dat de minister een grondige evaluatie en bijsturing van het regelgevend kader van de regionale omroepen tijdens de eerste helft van 2000 had aangekondigd. In de beleidsnota van de minister werd vermeld dat hiervoor zou beroep gedaan worden op de Vlaamse Mediaraad die ondertussen hierover een advies heeft uitgebracht.

Hetzelfde lid benadrukt dat als dit voorliggend voorstel van decreet wordt goedgekeurd, dit het einde betekent van de huidige regionale televisie. De decretale aanpassingen die nu voorliggen, gaan immers totaal voorbij aan het kernprobleem, met name wat wil men bereiken met regionale televisie als complementair medium.

Wat de leefbaarheid van het medium betreft, hoort het lid al jaren onheilspellende geruchten over nakende faillissementen. In dit verband verwijst hij naar de precaire financiële situatie van o.m. de ROB TV. Hij vraagt naar de doorlichting die de minister had aangekondigd. De sector vraagt duidelijkheid. Behalve fulmineren tegen de “Roularta-concentratie” en de zgn. politisering in raden van bestuur is er echter het laatste anderhalf jaar sinds het aantreden van de nieuwe regering niets gebeurd.

Hij verklaart dat de CVP-fractie tegen een directe subsidiëring is van regionale televisie ; zijn partij is daarentegen wel voor een indirecte ondersteuning als het past in de gemeenschapsvoorzieningen. Hij verwijst naar de SIF-campagne die ook via de regionale omroepen werd gevoerd.

De heer Carl Decaluwe heeft geen probleem op zich met het voorstel om de 300-urengrens af te schaffen, maar vindt het wel een probleem dat er geen randmodaliteiten worden voorzien. Hij is

ervan overtuigd dat men met een afschaffing van de 300-urengrens zonder modaliteiten en in combinatie met de afschaffing van de 20%-grens voor reclame de weg opgaat naar de pure commercialisering van de regionale televisie. Dit is het einde van dit medium als gemeenschapstelevisie en in die zin is het een overwinning voor Van Thillo en co en ATV die vragende partij zijn. De regionale omroepen worden dan kleine VTM-zendertjes. Hij vreest dat een doorbreken van de 300-urengrens zonder duidelijke randvoorwaarden zal leiden tot commercie in serviceprogramma's. Hij past voor dit concept van regionale televisie.

Hetzelfde lid benadrukt dat het gegeven dat men meer dan 300 uren mag uitzenden geen waarborg is voor betere televisie. Ter zake verwijst hij ook naar de regionale verkiezingsprogramma's die een bom geld kosten en niet gesponsord geraken. Ook een uitbreiding met specifiek regionale informatieve programma's kost veel geld dat niet op te vangen is door meer reclame-inkomsten. Hij verwijst naar zijn ervaring als voorzitter van WTV.

De heer Carl Decaluwe is van oordeel dat indien de reclameblokken nog langer worden, er nog meer kijkers afhaken. Men krijgt dan een neerwaartse spiraal. Uit een aantal onderzoeken blijkt trouwens dat de reclamedruk te hoog is. Dit decreet biedt voor dit probleem geen oplossing. Integendeel, het decreet stelt de afschaffing voor van de 20%-reclamegrens. Die grens was ingevoerd om de kijker te beschermen tegen een overaanbod aan reclame.

De heer Carl Decaluwe dringt aan op een grondig onafhankelijk onderzoek naar de leefbaarheid van de regionale omroepen. Hij kant zich tegen dit ogenschijnlijk onschuldig decreet dat twee aanpassingen voorstaat. De naakte afschaffing van die twee regels maakt dat het concept van regionale televisie een totaal andere weg opgaat dan dat de CVP wenst. Hij is het dan ook niet eens om dit decreet nu goed te keuren en daarna een jaar later een onderzoek naar de leefbaarheid te organiseren.

Hetzelfde lid verwacht een duidelijke visie van de Vlaamse regering in een meerjarenplanning omtrent de problematiek van overheidssteuning van regionale omroepen. De sector – een aantal KMO's – kunnen nu door het ontbreken van een ernstige visie, geen meerjarenplanning maken. Ook de samenhang met de problematiek van multimedia moet duidelijk in een visie uitgewerkt worden.

Ook over de plannen van de VRT om een soort van compilatie te maken, wat neerkomt op een vorm van concurrentie, moet er duidelijkheid zijn, zeker in het kader van de leefbaarheid van regionale televisie.

Hij kant zich tegen de pure commercialisering van het medium. Door de 300-urengrens te laten springen zonder randvoorwaarden, heeft men geen buffer om de commercie tegen te gaan. Dit is het einde van het huidige concept van regionale televisie. Het lid denkt aan regionale omroepen die zouden overwegen om een half uur video's uit te zenden en de combinatie met regionale televerkoop. Hij verwijst naar contracten tussen de regionale omroepen en de reclamewereld. Wie gaat dit tegenhouden? Hij benadrukt dat indien de corebusiness van de regionale televisie dermate klein wordt, de kijkers zullen afhaken, bijgevolg de reclame-inkomsten zakken, en er gesnoeid zal worden in de personeelsbestanden en de nieuwsuitzendingen aan kwaliteit zullen inboeten.

Concluderend verklaart de heer Carl Decaluwe dat zijn fractie dit voorstel van decreet niet steunt en integendeel pleit voor een grondige doorlichting van de sector vooraleer decretale aanpassingen te doen.

De heer Jo Vermeulen is van oordeel dat een aantal opmerkingen die door de heer Carl Decaluwe geformuleerd werden, pertinent zijn. Maar hij is de overtuiging toegedaan dat deze opmerkingen de doelstellingen van dit beperkt voorstel van decreet overstijgen. Men moet nu de regionale omroepen een aantal mogelijkheden bieden door een aantal decretale beperkingen die heden niet relevant zijn (bescherming van de nationale omroepen) op te heffen. Hetzelfde lid wil de discussie ten gronde in een later stadium aangaan maar thans moeten de regionale omroepen extra zuurstof krijgen. Vandaar dat zijn fractie dit voorstel van decreet steunt.

Mevrouw Marijke Dillen verklaart dat zij begrip heeft voor dit voorstel van decreet en de motieven die eraan ten grondslag liggen. Vandaar dat haar fractie dit voorstel van decreet zal goedkeuren.

Het doemscenario dat de heer Carl Decaluwe heeft uiteengezet, bevat ontegenspekelijk een aantal elementen die correct zijn. Terzake verwijst zij naar de geuite vrees dat men zal overstelpt worden met reclame en publiciteit. Maar het lid is van oordeel dat de markt regulerend zal optreden. Als de reclameblokken té groot worden, zullen de kijkers afhaken. Teveel reclame druist m.a.w. in tegen het belang van de regionale televisie.

Mevrouw Marijke Dillen betuigt wel haar steun aan het verzoek van de heer Carl Decaluwe om een grondige doorlichting van de sector te organiseren. Zij vraagt aan de minister een duidelijke timing. Het lid is wel van oordeel dat niet gewacht moet worden op de resultaten van die doorlichting om initiatieven te nemen zoals dit voorstel van decreet.

Mevrouw Margriet Hermans is van oordeel dat de goedkeuring van dit voorstel financiële consequenties voor de regionale omroepen meebrengt. Het is positief dat er meer reclamegelden kunnen aange trokken worden. De analyse dat televisie maken veel geld kost, is juist. Maar ook mevrouw Margriet Hermans is ervan overtuigd dat de markt regulerend zal optreden. Zij gelooft niet in het scenario waarbij de kijker afhaakt omwille van overpubliciteit. De regionale omroepen zijn volwassen genoeg om dit te beseffen en regulerend op te treden.

Zij besluit dat haar fractie voluit dit voorstel van decreet zal goedkeuren.

De heer Cis Schepens benadrukt dat dit voorstel slechts beperkte aanpassingen op het oog heeft. Het betreft het afschaffen van de 300-urengrens en hij meent begrepen te hebben dat de heer Carl Decaluwe het daarmee eens is. De heer Carl Decaluwe repliceert dat hij akkoord is mits er randmodaliteiten worden geformuleerd.

De heer Cis Schepens betwijfelt of de reclaimedruk echt zal toenemen: de 20%-barrière voor reclame-tijdsblokken per uur uitzendtijd wordt gewijzigd naar 15% van de jaarlijkse zendtijd, met een maximum van zeshonderd uur. Hij is van oordeel dat deze aanpassing juist de leefbaarheid van regionale omroepen ten goede komt: er waren periodes dat men die 15% niet bereikte en er zijn tijdstippen dat men deze 15% overschrijdt.

Hetzelfde lid is van oordeel dat de overige opmerkingen van de heer Carl Decaluwe kunnen opgevangen worden door de regionale omroepen zelf. Men zal verplicht zijn kwaliteit te leveren, anders zal automatisch de kijkdichtheid dalen en bijgevolg ook de reclame-inkomsten. Hij vreest dus niet voor VTM-toestanden.

De heer Cis Schepens vermeldt dat hijzelf vanaf het begin van de jaren negentig actief betrokken was bij de ontwikkeling van regionale televisie in de Kempen. Hij benadrukt dat de regionale omroep van de Kempen zich nooit heeft laten verleiden door mediamagnaten en bewezen heeft dat het perfect mogelijk is om leefbare regionale televisie

te brengen die kwaliteitsvol is en waar reclame niet de pan uit swingt.

Hetzelfde lid is het eens met de heer Carl Decaluwe dat als Roularta en de Van Thillo's het voor het zeggen krijgen, het medialandschap wel eens de verkeerde weg opgaat. Hij waarschuwt dan ook voor een doorlichting vanuit de invalshoek van grote persconcentraties.

De heer Frans De Cock benadrukt dat de reclamewereld en de televisiewereld die beide gemeenschappelijke doelstellingen nastreven, met name zoveel mogelijk kijkers bereiken, onderworpen zijn aan een aantal wetmatigheden. Hij heeft het volste vertrouwen dat deze wetmatigheden ertoe leiden dat er absoluut geen wildgroei zal ontstaan. Er zal integendeel een evenwicht bereikt worden waarbij zowel de kijker als de reclame- en tv-producent aan zijn trekken komt.

Hetzelfde lid pleit er wel voor dat ook in de toekomst (net zoals nu) de journaalblokken niet onderbroken zullen worden door reclameboodschappen.

De heer Marino Keulen verklaart dat het opvalt dat er in dit parlement nog een beetje ideologische discussie wordt gevoerd juist in het domein van de media. Hij verwijst naar de discussies over de mediaproblematiek die in de jaren tachtig in de Vlaamse Raad werden gevoerd en waar de heer Jos Van Elewijck zwaar van leer trok tegen reclame. Het lid vraagt zich af of de heer Carl Decaluwe als de ideologische zoon van de heer Jos Van Elewijck mag bestempeld worden. Het formuleren van een doemscenario zoals de heer Carl Decaluwe deed, doet hem daaraan denken. Hij verklaart dat met dit voorstel van decreet de indieners vanuit een aantal praktische bekommernissen de leefbaarheid van de regionale omroepen willen veilig stellen. Dit betekent niet dat hij het grote debat over regionale omroepen uit de weg wil gaan; hij deelt trouwens de bekommernis om regionale televisie als gemeenschapsgoed te behouden.

De heer Carl Decaluwe betwist dat zijn stellingname ingegeven is door ideologische motieven. Hij verwijst naar zijn tussenkomsten bij de bespreking van het Reclamedecreet tijdens de vorige legislatuur en in de plenaire vergadering op 28 maart 2000. Hetzelfde lid benadrukt dat in het oorspronkelijke concept van regionale televisie dit medium complementair was.

Dit zgn. beperkt voorstel van decreet heeft enorme perverse gevolgen; ook de koepel van regionale te-

levisies – de Nortv – is niet zo gelukkig met de nieuwe regelgeving. Hij verwijst naar het minderheidsstandpunt bij het advies van de Vlaamse Mediaraad. Men is voor de afschaffing van de 300-urengrens mits eerbiediging van de taakstelling van regionale televisieomroepen. Met dit voorstel van decreet zet men volgens hetzelfde lid de poort open naar alles. De corebusiness van regionale televisie moet behouden blijven, maar die waarborg is er niet.

De heer Carl Decaluwe is van oordeel dat de Nortv voor het behoud is van de huidige regel, nl 20 %, maar pleit voor een spreiding over een langere periode (een trimester i.p.v. één dag). De mensen van de raden van bestuur van de regionale omroepen dringen dus zelf aan op het behoud van die regel. Hetzelfde lid verklaart dat de voorgestelde wijziging naar 15% van de jaarlijkse zendtijd met een maximum van zeshonderd uur, betekent dat men 20 minuten reclame per uur mag slikken op de regionale televisie. Als dit de doelstelling is van regionale televisie – 20 minuten reclame, 20 minuten nieuws en 20 minuten spelprogramma's – dan is dit een totaal ander soort televisie dan destijds werd beoogd. Hij verklaart dat hij voor een dergelijke invulling van regionale televisie, die trouwens in de praktijk reeds bezig is, past. De raden van bestuur hebben trouwens onvoldoende macht om tegen deze tendens in te gaan. De enige zender die deze tendens niet volgt, is ROB TV en deels ook AVS Meetjesland. Maar de financiële situatie van ROB TV is navenant. De heer Jan Ceuleers van ROB TV vraagt overheidsgeld om te overleven. De heer Carl Decaluwe vindt dit geen goede piste maar is anderzijds wel akkoord met het voorstel dat de overheidscommunicatie niet onder de 20%-regel valt.

De heer Marino Keulen is het volstrekt oneens met het doemscenario dat de heer Carl Decaluwe schetst. Noch programmamaker, noch kijker zijn debiel en zijn gewillige werktuigen. Pleiten voor een status quo zoals de heer Carl Decaluwe voorstelt, is pleiten dat een aantal regionale omroepen verdrinken. Hij herhaalt zijn oproep om via dit decreet de regionale omroepen enige kansen op overleven te bieden.

Mevrouw Marijke Dillen betwist eveneens het scenario dat de heer Carl Decaluwe naar voren schuift.

De heer Jos Stassen is van oordeel dat er in de redering van de heer Carl Decaluwe een aantal duidelijke tegenstrijdigheden zitten. Hij vermeldt dat dit voorstel van decreet slechts beperkte aan-

passingen in de mediawetgeving nastreeft en dat er dus bv. omtrent televerkoop geen wijzigingen zijn. Wat de heer Carl Decaluwe daaromtrent stelde, is dus onjuist en incoherent.

De heer Jos Stassen stelt dat hijzelf en zijn fractie een zeer koele minnaar zijn inzake commercialisering van de media, maar hij vraagt zich af of het antwoord op de toenemende commercialisering een betuttelende overheid moet zijn, zoals de heer Carl Decaluwe suggereert. Hij betwijfelt of de overheid strikt moet voorschrijven wat er in het medialandschap moet gebeuren.

De heer Carl Decaluwe betwist dat hij gezegd heeft dat de gecoördineerde mediawetgeving totaal zal gewijzigd worden.

De minister verduidelijkt aan de hand van de teksten dat dit voorstel van decreet inderdaad slechts beperkte aanpassingen van de mediawetgeving voorstaat. Zo wordt in artikel 51 enkel de notie "complementair medium" geschrapt. Deze wijziging sluit volgens de minister volledig aan bij het standpunt van de Vlaamse Mediaraad verwoord in het advies nr. 2000/001 : nl. het bezorgen van regionale informatie met de bedoeling binnen het toegewezen zendgebied de communicatie te bevorderen onder de bevolking en bij te dragen tot de sociale, culturele en economische ontwikkeling van de regio. Minister Dirk Van Mechelen benadrukt dat de schrapping van de notie "complementair medium" aansluit bij de ganse filosofie van het verleden. Niet alleen regionale televisie maar ook private radio moest kleinschalig en complementair zijn. De minister benadrukt dat deze filosofie verlaten werd : regionale televisie is een volwaardig medium dat een eigen plaats inneemt in het Vlaams medialandschap en dat alle kansen moet krijgen om zich te ontwikkelen. De enige voorwaarde is dat dit medium zich toespitst op zijn specifieke functie, m.n. regionale informatie verspreiden.

M.b.t. de problematiek van de reclametijsblokken verklaart minister Van Mechelen dat het probleem dat zich thans stelt de zgn. betaalde boodschappen van algemeen nut betreffen. De bepaling dat de overheid via het kanaal van de regionale televisie overheidscommunicatie verspreidde, maar dat die tijdsperiode moest in rekening worden gebracht als reclametijsblok, gaf problemen. Zo duurde de SIF-boodschap enkele minuten en kreeg men als resultaat dat regionale omroepen slechts een beperkt aantal minuten reclameboodschappen kunnen uitzenden. De minister wijst terzake opnieuw naar het standpunt van de Vlaamse Mediaraad verwoord in het advies nr. 2000/001 : de Mediaraad

pleit er voor dat onrechtstreekse financiële tussenkomst van de overheid, bv. via overheidscommunicatie, voortaan niet meer zou vallen onder de 20%-regel qua reclamebesteding. Dat is wat de indieners van dit voorstel van decreet beogen.

Wat de problematiek van de limitering van de zendtijd betreft, verklaart de minister dat als men het eens is dat regionale televisie niet langer een complementair maar volwaardig medium is, logischerwijze de zendtijd niet langer kan begrensd kan worden op 300 uren. Ook hier verwijst de minister naar het reeds geciteerde advies van de Vlaamse Mediaraad, die geen bezwaar heeft tegen de opheffing van het 300 u/jaar-plafond, op volgende voorwaarden : geen verplichting tot opvulling van alle uren en eerbiediging van de taakstelling. De minister verduidelijkt dat het voorstel geen verplichting oplegt maar de mogelijkheid biedt meer uren uit te zenden. De regionale televisieomroepen kunnen dus een eigen programmatie uitbouwen. De taakstelling zoals geformuleerd in artikel 51 blijft onverkort gelden.

Concluderend is de minister van oordeel dat het voorstel kleine aanpassingen beoogt die weliswaar verstrekkende gevolgen hebben.

Over het debat ten gronde over de functie van de regionale omroepen, vermeldt de minister dat in het regeerakkoord van de vorige regering geformuleerd was dat regionale televisie grondig zou geëvalueerd worden. Dat is niet gebeurd. In deze regeerperiode heeft minister Dirk Van Mechelen die bepaling opgenomen in zijn beleidsnota en is hij onmiddellijk in debat getreden met de Vlaamse Mediaraad. De minister heeft zich persoonlijk aangeboden op de Mediaraad. Uiteindelijk heeft deze politiek geleid tot een eerste degelijk advies van de Mediaraad. Er is een afspraak met mevrouw Els De Bens, voorzitter van de Mediaraad, dat de verdere besluitvorming in het dossier van de regionale televisie voorbereid wordt door de Vlaamse Mediaraad. Deze raad kan daartoe een beroep doen op het onderzoeksbudget van de administratie Media.

De minister is van oordeel dat de ontwikkeling van de informatietechnologie en de internettechnologie van een enorm belang zal zijn voor de ontwikkeling van regionale televisie. De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voert daaromtrent thans een onderzoek waarbij ook gekeken wordt naar ontwikkelingen en tendenzen in de VS. De grote vraag is hoe regionale televisie zich in de komende jaren zal verhouden tot de ontwikkeling van het in-

ternet (met rechtstreekse mediaverslaggeving enz.).

De minister besluit dat het debat ten gronde een zeer complex debat zal zijn. Dit debat over de toekomst van regionale televisie wordt grondig voorbereid in samenspraak met alle actoren. Dit moet leiden tot een strategie waarin regionale televisie als algemene omroep voor de regio moet gevrijwaard worden.

Minister Dirk Van Mechelen benadrukt dat deze eerste stap met dit voorstel van decreet thans moet gezet worden, om toe te laten dat in de volgende fase het debat over de economische leefbaarheid van het medium kan gevoerd worden. Deze eerste stap wordt trouwens goedgekeurd zowel vanuit de sector als vanuit de Mediaraad. De bestaande mediadecreten blijven onverkort gelden. Informatieve programma's mogen trouwens niet onderbroken worden door reclame.

De heer Carl Decaluwe repliceert dat tijdens de vorige legislatuur bij de bespreking van het Reclamedecreet het aspect regionale televisie wel aan bod kwam : er werden een aantal maatregelen getroffen die de leefbaarheid van regionale televisie voorlopig gevrijwaard hebben.

Hetzelfde lid is het eens met de vooropgestelde oplossing m.b.t. de boodschappen van algemeen nut maar tezelfdertijd moet wel erkend worden dat de reclamedruk globaal zal stijgen. De heer Carl Decaluwe blijft erbij dat men tot een situatie kan komen waarbij de reclame 20 minuten per uur zendtijd uitmaakt. Vroeger was er een aftopping.

De heer Carl Decaluwe is het niet eens over wat onder complementair medium dient verstaan te worden. Hij is van oordeel dat dit voorstel van decreet de mogelijkheid biedt om mini-VTM's te maken. Hij benadrukt dat zijn kritiek niet ingegeven is door betutteling vanuit de overheid maar hij is van oordeel dat de overheid een kader moet aanreiken. Hij is verrast dat men vanuit Agalev pleit "om alles toe te laten". De CVP-fractie blijft op het standpunt dat regionale televisie een volwaardig maar ook een complementair medium moet zijn. Maar het kan niet de bedoeling zijn dat de regionale televisie de mogelijkheid biedt films uit te zenden. Dat is niet de taakstelling van de regionale televisie.

De minister citeert artikel 51 van de gecoördineerde mediadecreten en verklaart dat de heer Carl Decaluwe een intentieproces maakt dat kant noch wal raakt. Hij verwijst naar wat de CVP vertelt over zonevreemde woningen die allemaal moeten worden afgebroken.

De heer Carl Decaluwe betwist zulks en raadt de commissie aan de programmatie van de verschillende omroepen te analyseren. Hij betwist dat de sector vragende partij is en verwijst naar het standpunt van de Nortv die wel voor het behoud van de 20%-regel is, maar dan te berekenen over een langere periode. Hij vindt dit standpunt niet in dit voorstel van decreet. De indieners volgen m.a.w. het voorstel van de sector niet.

De heer Carl Decaluwe herhaalt zijn stelling dat de reclamedruk door dit voorstel van decreet verhoogd wordt tot 20 minuten per uur zendtijd.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Artikel 2 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

III. EINDSTEMMING

Het voorstel van decreet wordt met 10 stemmen
tegen 2 aangenomen.

De verslaggever,

Frans DE COCK

De voorzitter,

Jos STASSEN
